

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 15 września 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék – Węgry) – Telenor Magyarország Zrt. / Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

(Sprawy połączone C-807/18 i C-39/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Łączność elektroniczna – Rozporządzenie (UE) 2015/2120 – Artykuł 3 – Dostęp do otwartego Internetu – Artykuł 3 ust. 1 – Prawa użytkowników końcowych – Prawo dostępu do aplikacji i usług oraz do korzystania z nich – Prawo do udostępniania aplikacji i świadczenia usług – Artykuł 3 ust. 2 – Zakaz stosowania postanowień umownych i praktyk handlowych ograniczających korzystanie przez użytkowników końcowych z ich praw – Pojęcia „postanowień umownych” i „praktyk handlowych”, „użytkowników końcowych” i „konsumentów” – Ocena istnienia ograniczeń korzystania przez użytkowników końcowych z ich praw – Szczegółowe zasady – Artykuł 3 ust. 3 – Obowiązek równego i niedyskryminacyjnego traktowania transmisji danych – Możliwość zastosowania odpowiednich środków zarządzania transmisją danych – Zakaz stosowania środków polegających na blokowaniu lub spowalnianiu transmisji danych – Wylączenia – Praktyki handlowe polegające na stosowaniu ofert pakietowych, w ramach których klienci nabywają pakiet dający im prawo do nieograniczonego korzystania z określonej ilości danych, przy czym korzystanie z niektórych aplikacji i niektórych usług szczególnych objętych „stawką zerową” nie jest potrącane z tej ilości danych i mogą, po jej wyczerpaniu, nadal korzystać bez ograniczeń z tych szczególnych aplikacji i usług, natomiast środki polegające na blokowaniu lub spowalnianiu transmisji danych są stosowane do pozostałych aplikacji i usług]

(2020/C 390/07)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Telenor Magyarország Zrt.

Strona pozwana: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

Sentencja

Artykuł 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego Internetu oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii, należy interpretować w ten sposób, że oferty pakietowe stosowane przez dostawcę usług dostępu do Internetu w drodze umów zawieranych z użytkownikami końcowymi, na podstawie których użytkownicy końcowi mogą nabywać pakiety dające im prawo do korzystania bez ograniczeń z określonej ilości danych, przy czym korzystanie z niektórych aplikacji i niektórych usług szczególnych objętych „stawką zerową” nie jest potrącane z tej ilości danych, a po jej wyczerpaniu mogą oni nadal korzystać bez ograniczeń z tych szczególnych aplikacji i usług, natomiast środki polegające na blokowaniu lub spowalnianiu transmisji danych są stosowane do pozostałych dostępnych aplikacji i usług:

- są niezgodne z art. 3 ust. 2 w związku z jego art. 3 ust. 1, jeżeli te oferty pakietowe, postanowienia umowne i środki polegające na blokowaniu lub spowalnianiu transmisji danych ograniczają korzystanie przez użytkowników końcowych z ich praw; oraz
- są niezgodne z art. 3 ust. 3, jeżeli stosowanie środków polegających na blokowaniu lub spowalnianiu transmisji danych jest podyktowane względami handlowymi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 15.4.2019.